

den Anskuelse, at det Forslag, som det ærede Medlem har stillet, er upraktisk; men det er for det Første dette, at det forudsætter forbedrende Arbejder i et saadant Omfang, at det ikke vilde være os muligt allerede nu at forudsæe, om der deraf kunde komme noget brugbart Resultat. Det ærede Medlem vil jo dog vistnok indrømme, at, naar vi skulle have en ny Skat, saa er det vor Pligt nøie at undersøge, hvorvidt det Grundlag, som man sætter for Udredelsen af den nye Skat, er af den Besskaffenhed, at det med nogenlunde Sandsynlighed kan føre til et virkelig retfærdigt og godt Resultat. Naar man nu altsaa vil sige, at man som Grundlag for en Skat skal tage Formuen, saa er den første Fordring den, at man kender Formuen, og Spørgsmaalet er selvfølgelig dette: Kende vi Formuen i Landet, kende vi de enkelte Borgeres Formue? Man maa dertil naturligviis svare: Nei, den kender Ingen, og der maa altsaa forud for Skatten gaae en Undersøgelse af Formuen. Eigesom der ved Indkomstskatten finder en Undersøgelse Sted af de enkelte Skatteyderes Indtægt, saaledes maa der ved en Formueffat finde en Undersøgelse Sted af de enkelte Skatteyderes Formue; det er jo selvfølgelig, og derom ville Alle være enige. Men nu er Sagen den: hvorledes skaffe vi denne Formue-Undersøgelse frem? De Herrer ville da see, at dersom vi tænke os denne Undersøgelse udført, saa maa den udføres paa een af to Maader, enten gennem Angivelse fra Skatteyderne selv — og med hvilken Banffeltighed dette er forhindet over hele Landet, ville De jo vide ligesaagodt som jeg — eller ogsaa derved, at den, som sætter Skatten, maa anlæe Formuen. Nu troer jeg, at der er Dele af Landet og store Dele af Landet, hvor navnlig de communale Myndigheder have ikke saa Lidt givet til Hjælp ved Ansættelsen af de forskjellige Skatteyderes Formue; men jeg tillader mig ved Siden deraf at udtale som min Anskuelse, at der selv paa disse Steder i Almindelighed er betydelige

Undtægter, og dernæst, at der gives store Dele af Landet og navnlig saadanne Dele, hvor de store Formuer i en væsentlig Grad findes, hvor det vilde være saagodtsom umuligt for den vedkommende Myndighed at give et nogenlunde rimeligt Overflag over eller Anslag af Formuen. Jeg skal tillade mig, for at gjøre dette klart, at fremdrage et Exempel, og jeg vil dertil tage en af de allervigtigste Bestanddele af Landets Formue og tillige en af de allervigtigste Baser for Beskatningen her i Landet, nemlig Formuen i Hovedstaden. Det er jo bekendt, at Hovedstaden af den Indkomstskat, vi hidtil have haft at udrede til Staten, har udredet $\frac{1}{3}$, altsaa en meget væsentlig Deel deraf. Naar de Herrer nu ville søge at gjøre sig Rede for, hvorledes og ved hvilke Midler man vilde kunne komme til at foretage en Burdering af Formuerne blandt Skatteyderne i Hovedstaden, saa ville De see, at der dertil vilde fordres et saare betydeligt og omfangsrigt Arbejde, en saare betydelig og omfangsrig Undersøgelse, naar man skulde vente at komme til et blot nogenlunde paa- lideligt Resultat. Jeg vil ingenlunde dermed sige, at det er en Dpgave, som ikke skulde kunne løses; men jeg siger, at det er en Dpgave, som kræver en saadan Mængde Forarbejder og Undersøgelser, at den ingenlunde vilde kunne løses i en nogenlunde nær Fremtid; det hele Forhavende maa overveies i lang Tid og af mange Mænd, som ere bekendte med disse Forhold, og man kan ikke vente, hvor Dpgaven, der er stillet, er saa vanskeligt, at komme tilende dermed i saa kort Tid, at man derigennem kunde faae et praktisk Resultat for de Nav, hvis finantzielle Tilstand vi nu nærmest ere beskæftigede med at overveie. — Dertil kommer nu det andet Forslag, nemlig det om Leiligheden „Leiligheden“ er i en communal Beskatning et ganske brugbart Hensyn og har noget saa Billigt i sig, at jeg meget godt kan forstaae, at man holder særdeles meget deraf, og at især de Mænd, som navnlig have beskæftiget sig med Beskatningsforholdene i Com-